

ת"פ 1543/05/15 - מדינת ישראל נגד יגאל ג'ינח, ערן כהן, רפי ג'ינח

בית משפט השלום בקריית גת

01 יולי 2016

ת"פ 1543-05-15 מדינת ישראל נ' ג'ינח ואח'

בפני כב' השופטת דינה כהן

מדינת ישראל

נגד

ע"י ב"כ עו"ד

1. יגאל ג'ינח

2. ערן כהן

3. רפי ג'ינח

המאשימה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ הצדדים והנאשמים (תקלת מערכת נט).

גזר דין - נאשם 1

1. נאשם 1 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של **תקיפה סתם על ידי שניים או יותר**, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שיחד עם נאשמים 2 ו-3, תקפו את המתלון, תושב שטחים ובעל אישור העסקה במדינת ישראל במועד הרלבנטי, על רקע סכסוך כספי שבין המתלון לנאשם 3.

(הכרעת הדין ניתנה על ידי כב' השופטת הבכירה רובין לביא ועם פרישתה נשמעו הטיעונים לעונש לפני).

יצוין כי נאשמים 1 ו-3 הם אחים וכי נאשם 2 מועסק אצל נאשם 3.

2. על פי כתב האישום המתוקן, שבו הודו הנאשמים, ביום 28/4/2015 סמוך לשעה 13:30, עצר נאשם 2 את רכבו סמוך לאי תנועה באשדוד, שעה שהמתלון עמד על אי התנועה בדרכו למרכז המסחרי הסמוך. נאשם 2 נעצר באמצע הכיכר צמוד לאי התנועה וממנו ירד במהירות נאשם 1, כאשר נאשם 2 המתין ברכב ונאשם 1 יצר קשר טלפוני עם נאשם 3 והזעיק אותו למקום. נאשם 1 עלה רגלית על אי התנועה ותפס בחולצתו של המתלון תוך שהוא צעק "אתה לא הולך עד שאתה לא פותר את הבעיות עם רפי".

נאשם 1 אחז בחוזקה בחולצתו של המתלון, ניער אותו, הכה אותו באזור הצוואר ומשך אותו בניגוד לרצונו לספסל סמוך, הושיב אותו על הספסל בכח ואמר לו "איך עשית את זה לרפי". המתלון ניסה לקום וללכת מספר פעמים אך נאשם 1 כל פעם הושיב אותו בכח על הספסל ולא אפשר לו ללכת.

לאחר מספר דקות הגיע למקום נאשם 3 ברכבו. נאשם 3 ירד מרכבו כשאחז ברגל של כיסא מעץ. בשלב זה ירד נאשם 2 מרכבו ויחד עם נאשם 3 ניגשו שניהם יחד לספסל בו ישב המתלון וסחבו בכח את המתלון לעבר חניית רכבים סמוכה.

נאשם 3 היכה בפניו של המתלון כך שנגרמו למתלון אדמומיות מעל עין ימין וכן עדשת משקפיו נפלה.

בשלב זה אמר נאשם 2 לנאשם 3 "בוא ניקח אותו מכאן, יש הרבה אנשים". נאשם 2 ונאשם 3 אחזו במתלון, כל אחד מצדו האחר, סחבו אותו לרכבו של נאשם 3 והכניסו אותו בכח לרכב, כאשר נאשם 3 נהג ונאשם 2 ישב מאחור לצד המתלון.

נאשם 3 החל בנסיעה איטית והמתלון פתח את דלת הרכב, קפץ ממנו ונמלט תוך שביקש מעובר אורח להזמין משטרה.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הופנו שלושת הנאשמים לשירות המבחן.

הוסכם כי אם התסקיר יטיב עם הנאשמים בפרמטרים של נטילת אחריות, חרטה, שיתוף פעולה עם שירות המבחן לרבות השתלבות בטיפול אם יומלץ, לא יפתחו תיקים חדשים - התביעה תעתור למאסר מותנה ארוך ומשמעותי לצד צו של"צ, קנס ופיצוי.

צוין כי העתירה בעניינו של נאשם 2 תהיה לצו של"צ בהיקף נמוך יותר שכן חלקו היה שולי.

בהיעדר המלצת שירות המבחן - הטיעונים יהיו פתוחים.

ההגנה בכל מקרה אינה מוגבלת בטיעוניה.

בהתאם לכך, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות. ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר באירוע חמור ולא פשוט.

מנגד, עתרה ההגנה להסתפק במאסר מותנה ללא הטלת צו של"צ. הסנגור הדגיש כי הנאשם גרוש, קשה יום ומתפרנס אצל אחיו, וכן את חלקו המינורי של נאשם 1 באירוע והודאתו.

4. מתסקירי שירות המבחן עולה כי נאשם 1, כבן 40, גרוש וחי בזוגיות, אב לשני קטינים משתי מערכות יחסים, שירת שירות צבאי מלא.

לנאשם 1 שתי הרשעות קודמות בעבירות שונות של תקיפה כשהרשעתו האחרונה הינה בגין עבירה מיום 9/4/2005 (1/ת)

נאשם 1 תיאר בפני השירות כי המתלון עבד עמו בעסק של אחיו ושררו ביניהם יחסים טובים. מסר, כי ליווה את אחיו (נאשם 3) כדי ליטול ממנו את אישור ההעסקה שהנפיק לו. נאשם 1 תיאר כי פגש במתלון באקראי ועיכב אותו עד להגעת נאשם 3 למקום. צוין כי תחילה התקשה נאשם 1 לראות את התנהגותו כאלמה אך בהמשך הצליח ליטול אחריות על הפגיעה במתלון ועל התנהגותו הכוחנית כלפיו. נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו.

השירות התרשם כי נאשם 1 אינו בעל דפוס תגובה אלים בהתנהגותו וברקע לביצוע העבירה, בין היתר, קושי בפתרון קונפליקטים בדרך אסרטיבית ותחושת אחריות ודאגה לאחיו הבכור.

לאור עברו הפלילי, נמנע השירות מהמלצה לביטול הרשעת נאשם 1.

הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 160 שעות ומאסר מותנה.

5. במעשיו המתוארים, פגע הנאשם בזכות הציבור להגנה על גופו ועל ביטחונו.

ייתכן משקל לכך שנאשם 1 היה זה שהזעיק את נאשם 3 למקום, עלה רגלית לאי התנועה, ניגש אל המתלון, תפס אותו בחוזקה בחולצתו תוך שצעק עליו "אתה לא הולך עד שאתה פותר את הבעיות עם רפי", היכה במתלון באזור הצווארומשך אותו בניגוד לרצונו לספסל סמוך, הושיב אותו בכח ולא איפשר למתלון לקום וללכת.

נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם בנסיבות עניינו של נאשם 1 כנע בין מאסר מותנה ושל"צ בהיקף ההולם העבירה (ללא חבלה), למספר חודשי מאסר.

6. מעבר לשיקולים שפורטו, ייתכן משקל להתרשמות השירות כי נאשם 1 אינו בעל דפוס תגובה אלים ומהחרטה שהביע נאשם 1 על מעשיו.

באיזון בין השיקולים השונים, לאור מהות המעשים וחלקו של הנאשם 1, הנני סבורה שהסתפקות בעונש של מאסר מותנה לא תהלו את מעשי הנאשם אף היקף השל"צ יגזר בהתאם למכלול הנסיבות ולמהות העבירה.

7. לפיכך, הנני דנה את נאשם 1 לעונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג תקיפה.

2. נאשם 1 ירצה 120 שעות של"צ במסגרת "מרכז אשכול פיס" באשדוד כמפורט בתסקיר השירות.

3. פיצוי למתלונן עת 1 בסך 1,000 ₪ לתשלום תוך 60 יום (ככל שלא יאותר בשקידה סבירה יחולט הסכום לאוצר המדינה).

זכות ערעור כחוק.

הודעה וניתנה היום, 28/6/16 במעמד הצדדים) עקב תקלת מערכת נט המשפט נחתם אלקטרונית ואושר להפצה היום 1/7/16).